Говор високог представника и специјалног представника ЕУ, Мирослава Лајчака, на церемонији обиљежавања десете годишњице хеликоптерске несреће

Поштовани чланови породица, поштовани потпредсједниче, поштоване Екселенције, даме и господо,

Прошло је десет година од дана када су на овом мјесту настрадали људи у чији помен смо се овдје окупили.

Данас су са нама и породице погинулих, и, у име пријатеља и колега који их не заборављају, желим да изразим своје најискреније саучешће.

Они који крену да чине добро могу платити високу цијену; а наших дванаест пријатеља и колега су платили највећу цијену.

Њихова храброст лежи у чињеници да су они знали да њихов рад овдје укључује и ризик, али ипак су дошли – јер су жељели да помогну овој земљи.

Они су сматрали да је тај посао вриједан труда и муке.

Дошли су из других земаља како би служили грађанима Босне и Херцеговине.

Управо из тих разлога их поштујемо, и из тих разлога ћемо их увијек поштовати.

Деценију након фаталне несреће која се догодила на овом мјесту, Босна и Херцеговина се промијенила.

Она још увијек није земља са добрим условима за живот – али је на путу да постане таква земља, земља какву су ови људи хтјели да се изгради, и за коју су положили своје животе.

Сви ми имамо јасан и јединствен циљ – то је да помогнемо грађанима Босне и Херцеговине да изграде сигурно, просперитетно и демократско друштво.

То је частан циљ.

Настављајући свој рад да бисмо тај циљ претворили у стварност јесте најбољи начин да сваког дана одамо почаст, и сјетимо се жртве коју су дали Питер Бакс, Ливио Бекаћио, Анџеј Булер, Дејвид Крисковиц, Лиа Мелник, Чарлс Морпет, Вилијам Несбит, Марвин Пацет, Томас Рајнхарт, Јирген Шауф, Георг Штиблер и Герд Вагнер.